

de gældende regler. Det må antages, at flertallet af ikke-forsørgere i de to grupper har lave indtægter, fordi de modtager en eller anden form for uddannelse eller aftjener deres værnepligt.

Herefter kan det anslås, at der findes noget over 100.000 personer, hvis indtægter er lavere end de foreslåede statsskattegrænser, og som ikke kan henføres til grupperne „pensionister“ og „unge under uddannelse“. Denne restgruppe omfatter bl. a. personer, der har varigt ophold i forskellige institutioner. Endvidere omfatter den en del selvstændige erhvervsdrivende. Ældre undersøgelser tyder på, at der er forholdsvis mange landbrugere i denne gruppe, men det må tilføjes, at oplysningerne om de pågældendes erhverv er meget unøjagtige. Endelig kan nævnes, at bl. a. skattefradragsreglen bevirker, at personer med stærkt svingende indtægter i enkelte år kan have meget lave skattepligtige indtægter, selv om de i løbet af en årrække har haft en ganske betydelig indtjening; men der foreligger ingen oplysninger over, hvor mange det drejer sig om.

Der peges i spørgsmålet på muligheden af at ændre betingelserne for at få børnetilskud. I den anledning må det nævnes, at de gældende betingelser for at få børnetilskud hænger nøje sammen med reglerne om, hvornår børn under 18 år skal ansættes selvstændigt til skat. Det vil af praktiske grunde være meget vanskeligt at ændre disse regler allerede med virkning for skatteåret 1967-68.

Spørgsmål 10:

De i besvarelsen af spørgsmål 9 givne oplysninger om de pågældende befolkningsgruppers sammensætning ønskes uddybet.

Svar af 4. marts 1967:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 9 er de statistiske oplysninger om antallet af personer med lave indkomster og om disse personers erhvervsmæssige forhold meget usikre. Der findes ganske vist statistiske oplysninger om erhvervsfordelingen for personer i forskellige indkomstgrupper, men de seneste oplysninger herom er fra skatteåret 1962-63. På grundlag af denne statistik er der i en skrivelse af 1. marts 1965 fra finansministeriet til folketingets udvalg angående afgiftslove m. v. givet følgende redegørelse

for, hvorledes indkomstansættelser under statsskatteskalaernes bundgrænser er fordelt på erhvervsgrupper:

Den senest foreliggende statistik over indkomstansættelsernes fordeling på erhverv vedrører ansættelserne for skatteåret 1962-63. For dette skatteår var statsskatteskalaernes bundgrænse 5.800 kr. for forsørgere og 3.000 kr. for ikke-forsørgere, og ca. 605.000 indkomstansættelser var så lave, at der ikke blev tale om påligning af indkomstskat til staten. Af disse ca. 605.000 ansættelser var ca. 391.000 forsørgere og ca. 214.000 ikke-forsørgere, og deres fordeling på forskellige erhvervsgrupper var følgende:

	For- sørgere	Ikke- fors.
	1.000	1.000
Landbrug	ca. 42	ca. 27
Direktører, selvstændige inden for industri, håndværk og handel m. v.	- 12	- 2
Funktionærer	- 5	- 9
Arbejdere i håndværk og industri	- 20	- 19
Tjenestemænd, kontorpersonale m. m.	- 4	- 5
Liberale erhverv	- 4	- 17
Husassistenter	- 10	- 34
Lærlinge og elever	- 4	- 54
Personer ude af erhverv samt andre og uangivne erhverv	- 290	- 47
I alt	ca. 391	ca. 214

Denne opdeling er formentlig præget af nogen usikkerhed. F. eks. er det sandsynligt, at en del personer, der har opgivet deres erhverv på grund af alder, fortsat er opført under deres tidligere stillingsbetegnelse. I hvert fald tyder forskellige oplysninger fra senere skatteår på, at antallet af personer, der får nedslag i indkomstansættelsen efter reglerne for invalide- og folkepensionister m. fl., og som skattemæssigt betragtes som forsørgere, må være noget større end det anførte antal forsørgere, der er ude af erhverv m. v., på 290.000. Det drejer sig snarere om omkring 350.000, der har opgivet deres erhverv på grund af alder o. lign. Lægges dette skøn til grund, må antallet af forsørgere i de øvrige egentlige erhvervsgrupper nedsættes med i alt omkring 60.000 til omkring 41.000.